

Mening herom, om Bestyrelsens og Revisorernes Ansvar falder bort med denne Lovs Vedtagelse, om det er Meningen, at denne Lov skal glatte alle de gamle Skader og strø Sand paa, og at saa Ansvaret for Bestyrelsen og Revisorerne og andre, som have Medansvar for Alberti-Katastrofen, dermed er faldet bort. Det synes jeg nemlig ikke, Rigsdagen kan gaa ind paa. Der er jo saa mangfoldige Gange sagt, at enhver, som havde Medskyld i denne Katastrofe, skulde drages til Ansvar. Fra alle Sider er det bedyret, at man ønsker fuld Klarhed og Straf over alle de Personer, der havde Medansvar for denne Katastrofe. Men vi have ganske vist ikke set noget til det endnu udenfor selve Hovedpersonen Alberti. Jeg synes, at Alberti-Katastrofen er af en saa alvorlig Art, at det ikke kan gaa an at lade den afslutte, uden at alle, som have Ansvar for den, faa deres Straf. Ligesom jeg tror, at den offentlige Moral vilde lide et alvorligt Knæk, den Dag Alberti kom paa fri Fod og maaske kunde hente eventuelt henlagte Midler for at leve sin Alderdom i Ro og Mag, lige saa vist tror jeg, at den offentlige Moral vil lide et alvorligt Knæk, hvis f. Eks. Bestyrelse og Revisorer ikke blive tiltalte — straffede vil jeg ikke tale om, for det bliver jo et Spørgsmaal, som Domstolene maatte afgøre. Men hvis ikke Den sjællandske Bondestands Sparekasses Bestyrelse og Revisorer blive satte under Tiltale, tror jeg, den offentlige Moral vil lide et alvorligt Knæk. Den ærede Ordfører for Reformpartiet (Carl Hansen, Præstø Amts 5te Valgkreds) sagde i Formiddag, at Virkningerne af Alberti-Katastrofen var mere af moralsk Art, og deri har han vist ganske Ret. Men jeg tror, at Moralen vilde lide ganske betydeligt, hvis man nøjedes med at vedtage dette Forslag, som det i og for sig kan være rigtigt nok at vedtage, fordi man derved kommer trængende Mennesker til Hjælp, men som ikke er tilstrækkeligt. Der bør gøres mere. Den offentlige Moral kræver, at der foretages en Undersøgelse af, hvorvidt de Mænd, der var satte til at passe paa Alberti og se hans Regnskaber efter i Sømmene, have gjort deres Pligt eller ej, og at de eventuelt sættes under Tiltale, thi det kan jo ikke

nægtes, at Bestyrelse og Revisorer ved deres Efterladenhed have toranlediget, at en hel Del Mennesker ere komne galt af Sted med en Del af de Penge, de havde indskudt i Sparekassen.

Det andet Lovforslag, her foreligger, om Ændring i Loven af 1880 om Spare- og Laanekasser, er jeg ikke glad for. Det gaar jo ud paa, at naar en Sparekasse bliver insolvent og ikke kan betale enhver sit, skal man foranledige en Tvangsakkord. Jeg synes ikke, at en Sparekasse skulde være en saadan ganske almindelig Skrædderforretning, der kunde iværksætte Tvangsakkord. En Sparekasse skulde dog være lidt mere end en ganske almindelig Kræmmerforretning. Skulle vi have de nuværende private Sparekasser, maa vi vist ogsaa bibeholde det strenge personlige Ansvar, der hviler paa Bestyrelse og Revisorer. Nu kan det være, at en Ændring af Sparekasseloven er nødvendig, for at Forholdene i Den sjællandske Bondestands Sparekasse overhovedet kunne ordnes, men en saadan Ændring kunde da passende indføres i selve Loven om denne Sparekasse, idet man der kunde give en Dispensation fra Sparekasseloven for dette enkelte Tilfælde, saa at man dermed var færdig. Og var det endelig nødvendigt at foretage denne Ændring i Loven af 1880, vilde jeg i alt Fald meget anbefale, at man gjorde Ændringen foreløbig, saa at den bortfaldt af sig selv efter et Tidsrum, der var tilstrækkelig langt til at faa Forholdene i Den sjællandske Bondestands Sparekasse ordnede. Det vilde vistnok være rent galt, om vi vedtog en permanent Ændring i den nævnte Lov, hvorved Sparerne i højere Grad end nu kunne risikere at miste deres Penge. Tiltiden til Sparekasserne, til destatsanerkendte og statskontrollerede Institutioner er utvivlsomt rokket, men den vil blive endnu langt mere rokket, hvis man vedtager en saadan Ændring, hvorved Folk risikere at tabe yderligere af deres indskudte Kapital.

Det glædede mig at høre, at den ærede Ordfører mente, at Lovforslaget om Bondestands Sparekasse vel sagtens maatte i Udvalg. Jeg mener ogsaa, at Loven bør i Udvalg, og haaber, at man der vil kunne enes om forskellige Ændringer i den her